

РЕШЕНИЕ

№ 4969

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **5104** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение от 02.04.2013г. постановено по н.а.х.д. № 2182 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 114-ти състав. С решението си СРС, 114-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 22-2203402/28.09.2011г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) на [фирма], е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено при съществено нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Навеждат се доводи, че в конкретния случай описанието на деянието сочи за евентуално нарушение по чл. 62, ал.1 от КТ и административнонаказващият орган неправилно е приложил разпоредбата на чл. 414, ал.1 от КТ вместо по чл.414, ал.2 от КТ. Твърди се, че трудовият договор на Д. К. е бил сключен преди постъпването му на работа в търговско дружество [фирма]. Същото в качеството му на работодател е изпълнило всички свои задължения по трудовия договор, вкл. декларирането му в НАП,

заплащането на всички възнаграждения, данъци и осигурителни вноски. Сочи, че съгласно справка в НАП, с дата 17.05.2011 за приети и отхвърлени уведомления по реда на чл. 62, ал.4 от КТ е видно, че дружеството е предоставило необходимата информация относно процесния трудов договор. Моли съдът да отмени решението и наказателното постановление, алтернативно да се намали наложеното наказание до предвидения от закона минимум. Претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, се представлява от адв. Г.. Поддържа касационната жалба.

Ответникът – редовно призован, се представлява от юрисконсулт Д.. Оспорва жалбата. Моли съдът да отхвърли касационната жалба. Смята решението на СРС за правилно и законосъобразно и като такова следва да се остави в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. СРС е приел въз основа на обсъдените писмени и гласни доказателства, че жалбоподателят, настоящ касатор, в качеството му на работодател, не е сключил трудов договор с Д. Й. К. преди постъпването му на работа. От правна страна въззивният съд е счел, че описаното в АУАН и НП административно нарушение е осъществено при определената правна квалификация от административнонаказващия орган - чл. 61, ал.1 от КТ. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, не е допусната материална и процесуална незаконосъобразност на издаденото НП.

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Въззивният съд е извел погрешен извод относно спазването на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство. Касационният състав намира, че е налице процесуално нарушение по чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. От съдържанието на АУАН и наказателното постановление е видно, че в същите не е посочена датата на извършване на нарушението. Датата на извършване на нарушението е задължителен реквизит, както за съставения акт, така и за издаденото въз основа на него наказателно постановление и липсата ѝ или посочването на различни дати е нарушение на императивните разпоредби, съответно на чл. 42, т. 3 и на чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. 2 от ЗАНН, което е съществено, тъй като води до невъзможност да се установи кога точно е извършено нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на лицето, а това пряко накърнява правото му на защита. И ако разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН позволява при определени обстоятелства да се санират недостатъците на акта за установяване на административно нарушение, то подобна разпоредба законът не е предвидил за

издаденото впоследствие наказателно постановление. Като е потвърдил НП въззивния съд е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено.

По отношение на претенцията за разноси на касатора – с оглед Тълкувателно решение № 2 от 03.06.2009г. на Общото събрание на колегиите на ВАС такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – X-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 02.04.2013г. постановено по н.а.х.д. № 2182 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 114-ти състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-2203402/28.09.2011г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) на [фирма], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: